

รายงานการศึกษาดูงานของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี การสื่อสาร และโทรคมนาคม วุฒิสภา
ในการศึกษาเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาและสังคม : ไทย-มาเลเซีย
ณ จังหวัดสงขลา และประเทศมาเลเซีย
ระหว่างวันอังคารที่ ๑๑ – วันเสาร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

รายชื่อคณะเดินทาง

๑. นายประสิทธิ์ โปธสฺจน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอนันต์ วรดิติพงษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๔. นายจรัส จิ๋นยั้งเรืองรุ่ง	เลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายสิงห์ชัย หุ่งทอง	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายต่วนอับดุลเลาะ ดาโอะมารียอ	รองโฆษกคณะกรรมการ
๗. พันตำรวจโท กันตวัฒน์ พงศ์สถาปตี	ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการฯ
๘. นายถมยา แก้วประดิษฐ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ
๙. นางสาวนาพร ประยูวา	เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ
๑๐. นางวิไลลักษณ์ สกุลภักดี	เลขานุการประจำคณะกรรมการฯ
๑๑. นายสมเกียรติ อิงอารี	อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๒. นายวิบูลย์ ว่องวีรชัยเดชา	อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๓. นายเดชาธร เกิดภาพิพัฒน์	อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๔. นางสาวเปรมจิตต์ ตันพิชัย	อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๕. นายปรีชา ไพรภักทรกุล	อนุกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๖. นายพันธ์ศักดิ์ ศรีทรัพย์	อนุกรรมการโทรคมนาคม
๑๗. นางณัฐภา วสุรัตน์	อนุกรรมการโทรคมนาคม
๑๘. พลตรี ก้องพิทักษ์ วงศ์ดิธนรักษ์	อนุกรรมการโทรคมนาคม
๑๙. นายสันติ บุลสถาพร	อนุกรรมการโทรคมนาคม
๒๐. พันเอก พิเชษฐ คงศรี	อนุกรรมการโทรคมนาคม
๒๑. นายยุทธนา โปธสฺจน	อนุกรรมการการสื่อสารสาธารณะ
๒๒. นายธีรพงศ์ สังข์อินทร์	อนุกรรมการการสื่อสารสาธารณะ
๒๓. นางสาวกาญจน์ภีวรรณ กิรติเรืองเดช	อนุกรรมการการนำวิทยาศาสตร์ฯฐานราก
๒๔. นายสิทธิชัย เครือวุฒิกุล	อนุกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจฯ
๒๕. นายประยุทธ อินทร์ตลาดชุม	อนุกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจฯ
๒๖. นางสาววิณา อยู่นาน	วิทยากร ๕
๒๗. นางสาวสุนิษา ลอยฟ้า	นิติกร ๔

คณะกรรมการได้เดินทางไปตามกำหนดการ สรุปได้ดังนี้

วันอังคารที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทาง(คณะที่๑)พร้อมกัน ณ สนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อออกเดินทางไปที่ท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสายการบินไทย เที่ยวบิน TG ๒๓๗ และเดินทางเข้าที่พัก ณ โรงแรม โนวาเทล เซ็นทารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เข้าให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศมาเลเซีย

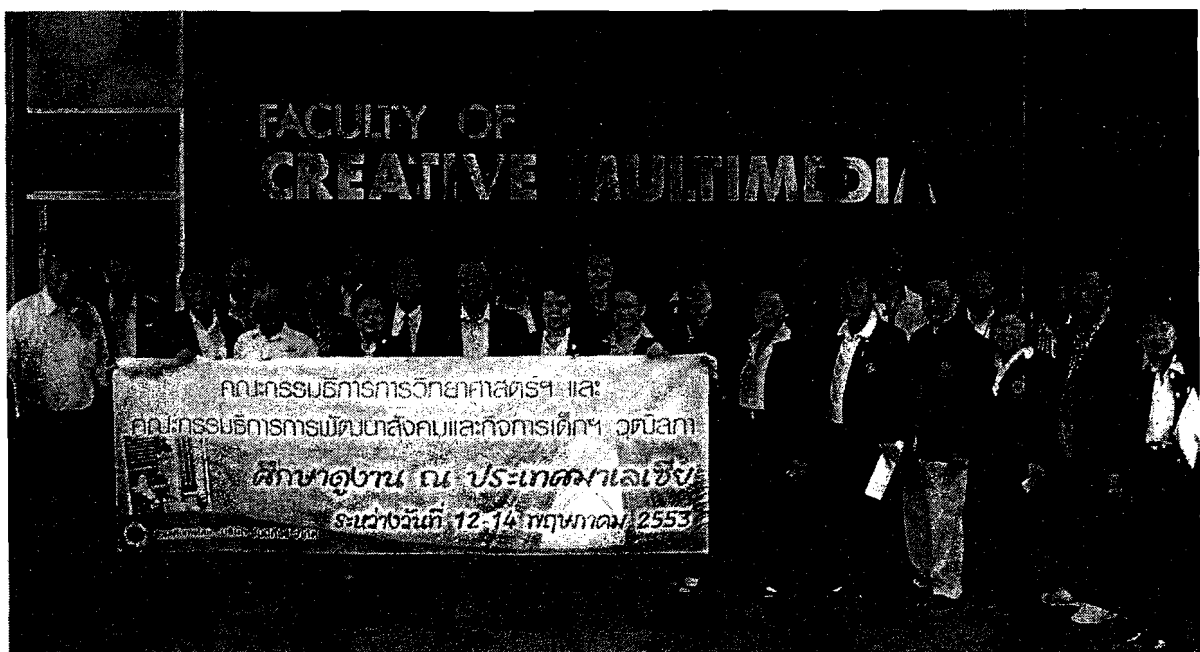
วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทาง(คณะที่ ๒) พร้อมกัน ณ สนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อออกเดินทางไปที่ท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยสายการบินไทย เที่ยวบิน TG ๒๓๑ เพื่อสมทบกับคณะเดินทางคณะที่ ๑ และออกเดินทางจากหาดใหญ่ ประเทศไทย โดยรถบัสปรับอากาศ ผ่านด่านสะเดา ประเทศไทย เพื่อดำเนินการตรวจประทับตราหนังสือเดินทาง และผ่านด่านบูกิตคาโยอิตัม มาเลเซีย เพื่อดำเนินพิธีการตรวจคนเข้าเมืองและพิธีการทางศุลกากรของประเทศมาเลเซีย

เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทางฯ เข้าที่พัก ณ โรงแรม FIRST WORLD HOTEL

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทางฯ เข้าศึกษาดูงาน ณ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา คณะกรรมการเดินทางศึกษาดูงาน ณ Multimedia University Malaysia (MMU) ณ ไชเบอร์จายา เมืองแห่ง IT กรุงกัวลาลัมเปอร์

Multimedia University (MMU) ถูกตั้งขึ้นโดยกระทรวงศึกษาธิการ มาเลเซีย โดยมีบริษัท Telekom Malaysia (เปรียบเทียบได้กับ TOT ของประเทศไทย) เป็นผู้สนับสนุนทางการเงิน เป็นผู้ให้ทุนก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้นในปี ๑๙๙๖ (พ.ศ.๒๕๓๙) โดยมหาวิทยาลัยแห่งแรกถูกตั้งภายใต้ชื่อ University Telekom ตั้งอยู่ที่เมืองมะละกา (Universiti Telekom, Melaka Campus)

ต่อมาเดือนมีนาคม ๑๙๙๗ ได้เปิดวิทยาเขตแห่งใหม่ ณ เมืองไซเบอร์จายา โดยเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยเป็น Multimedia University, Cyberjaya campus (MMU) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศมาเลเซีย และถือเป็นหนึ่งในบริษัทในเครือของ Telekom Malaysia

MMU ถูกตั้งขึ้นมาด้วยวิสัยทัศน์ที่ต้องการจะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในการผลิตและเป็นผู้กระจายความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงให้กับประชาชน โดยมีภารกิจดังนี้

๑. ให้การศึกษาที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานของสถาปัตยกรรมทางการวิจัยและพัฒนา
๒. การดึงดูดผู้ที่มีความสามารถในการพัฒนาเพื่อผลิตบุคคลเหล่านี้ออกสู่ตลาดเศรษฐกิจแบบสร้างสรรค์ (Knowledge Economy)
๓. เพื่อเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่วิจัย สร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีทีมงานสนับสนุน
๔. เป็นหน่วยงานที่อยู่ได้ด้วยตัวเองจากการหารายได้ทางด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ของผลิตภัณฑ์หรือบริการ

MMU เป็นหนึ่งในหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนจาก MSC (Multimedia Super Corridor) ซึ่งนโยบาย MSC จะเน้น ๓ ประการ ได้แก่

๑. การสร้างโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ (Infrastructures & Equipment)
๒. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources)
๓. การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมทางด้านมัลติมีเดีย (Environment)

MMU ถูกก่อตั้งขึ้นมาเพื่อผลิตทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นแรงงานที่มีความรู้ (Knowledge worker) โดยเน้น ๔ ด้าน ได้แก่

๑. การบริหารจัดการวิศวกรรมทางความรู้ (Engineering Knowledge)
๒. ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Skill)
๓. ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Ideas)
๔. การบริหารจัดการและการทำธุรกิจ (Management & Entrepreneurship)

ปัจจัยมูลฐานสำคัญของ MMU มี ๓ ประการ

๑. MMU ต้องการเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University)
๒. มหาวิทยาลัยสามารถมีรายได้เพื่อเลี้ยงตัวเองได้ (Economic Viability)
๓. ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ทัน (Speed)

ปัจจุบัน MMU มี ๒ วิทยาเขต ได้แก่

๑. วิทยาเขตมะละกา (Melaka Campus) เปิดสอน ๓ คณะ กับ ๒ ศูนย์ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี, คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะธุรกิจและกฎหมาย และมีศูนย์การศึกษา ๒ ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์การศึกษาเสริม (Centre for Foundation Studies & Extension Education) และศูนย์การศึกษาประเภทประกาศนียบัตร (Centre for Diploma Programme)

๒. วิทยาเขตไซเบอร์จายา (Cyberjaya Campus) เปิดสอน ๔ คณะ กับ ๑ ศูนย์ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, คณะบริหารจัดการ และคณะสร้างสรรค์สื่ออนิเมชัน (Creative Multimedia) และมีศูนย์การศึกษาเสริม (Centre for Foundation Studies & Extension Education)

โดยในแต่ละคณะวิชาจะมีภาควิชาย่อย ดังนี้

คณะวิศวกรรมศาสตร์ : มีภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์, คอมพิวเตอร์, โทรคมนาคม, หุ่นยนต์ และระบบอัตโนมัติ, คลื่นไมโครเวฟและการสื่อสาร, วิศวกรรมเครื่องกล, วิศวกรรมเครื่องมือทางชีววิทยา, วิศวกรรมนาโนเทคโนโลยี และวิศวกรรมด้านภาพ

คณะบริหารจัดการ : มีภาควิชาพาณิชยศาสตร์, ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์, การบริหารจัดการองค์ความรู้, การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ, บัญชี, การเงินและการตลาด, เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ, เศรษฐศาสตร์, วิศวกรรมการเงิน, ภาควิชาผู้ประกอบการ และภาควิชากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ : มีภาควิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์, ระบบสารสนเทศ, ระบบสารสนเทศธุรกิจ, สื่ออนิเมชัน (Multimedia), ภาควิชาปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence), วิศวกรรมความรู้, การสื่อสารข้อมูล, ระบบรักษาความปลอดภัย, วิทยาการคอมพิวเตอร์, การออกแบบเกมส์, เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการแพทย์และวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต

คณะสร้างสรรค์สื่ออนิเมชัน (Creative Multimedia) : มีภาควิชาสื่อดิจิทัล, นวัตกรรมทางสื่อ, ภาพยนตร์และแอนิเมชัน, การออกแบบ Interface, โลกเสมือน และ e-Learning

MMU เป็นผู้บุกเบิกการพัฒนา รูปแบบการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนของชาติ และได้ปูทางสำหรับการเติบโตของภาคการศึกษาเอกชนระดับอุดมศึกษา และยังเป็นแหล่งเร่งการพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ชั้นสูงของประเทศ ควบคู่ไปกับ Silicon Valley-Stanford ของสหรัฐอเมริกา

การเพิ่มขึ้นของนักศึกษามากกว่า ๒๐,๐๐๐ คน ภายในระยะเวลาเพียง ๑๒ ปี ถือได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับระยะเวลาอันสั้น โดยมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการใน ๒ วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเมืองมะละกาซึ่งเป็นวิทยาเขตดั้งเดิม และวิทยาเขตไซเบอร์จายาที่สร้างขึ้นโดยอดีตนายกรัฐมนตรี Tun Dr Mahathir Mohamed ซึ่งได้ผลิตบัณฑิตไปแล้ว ๒๒,๘๒๐ คน และมีการสำรวจเมื่อเร็ว ๆ นี้พบว่า มีถึง ๙๓% ที่ได้รับการจ้างงานภายใน ๖ เดือนหลังจากจบการศึกษา นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาต่างชาติดีกว่า ๔,๒๐๐ คน จาก ๗๙ ประเทศทั่วโลก และได้ตั้งตัวเองเป็นผู้เล่นหลักในการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคอุตสาหกรรมโดยให้ความร่วมมือและร่วมทำการวิจัย

ด้วยนโยบายการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรอบคอบและระมัดระวัง มหาวิทยาลัยจึงประสบความสำเร็จทางด้านการเงินภายใน ๓ ปี ของการเริ่มก่อตั้ง และดำเนินการต่อไปอย่างยั่งยืนและมีเสถียรภาพ

กองทุนวิจัยของ MMU มีแหล่งที่มาดังนี้

- กองทุนภายใน โดย MMU ได้จัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยได้วิจัยและพัฒนาเอง

- กองทุนภายนอก

- > จากภาครัฐ ได้แก่ กองทุนวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์ (e-science fund), กองทุนนวัตกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-inno fund), กองทุนทางเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-inno fund) และเงินให้เปล่าของ MSC (MSC Research & Development Grant Scheme (MGS))
- > จากภาคธุรกิจ ซึ่งปัจจุบันมีบริษัทชั้นนำที่ให้เงินอุดหนุนในการทำวิจัยและพัฒนา อาทิ Alcatel, Fujitsu, Matsushita, Nokia, Cisco, Intel, Microsoft, NTT, Ericsson, TINA, Motorola และ Siemens เป็นต้น

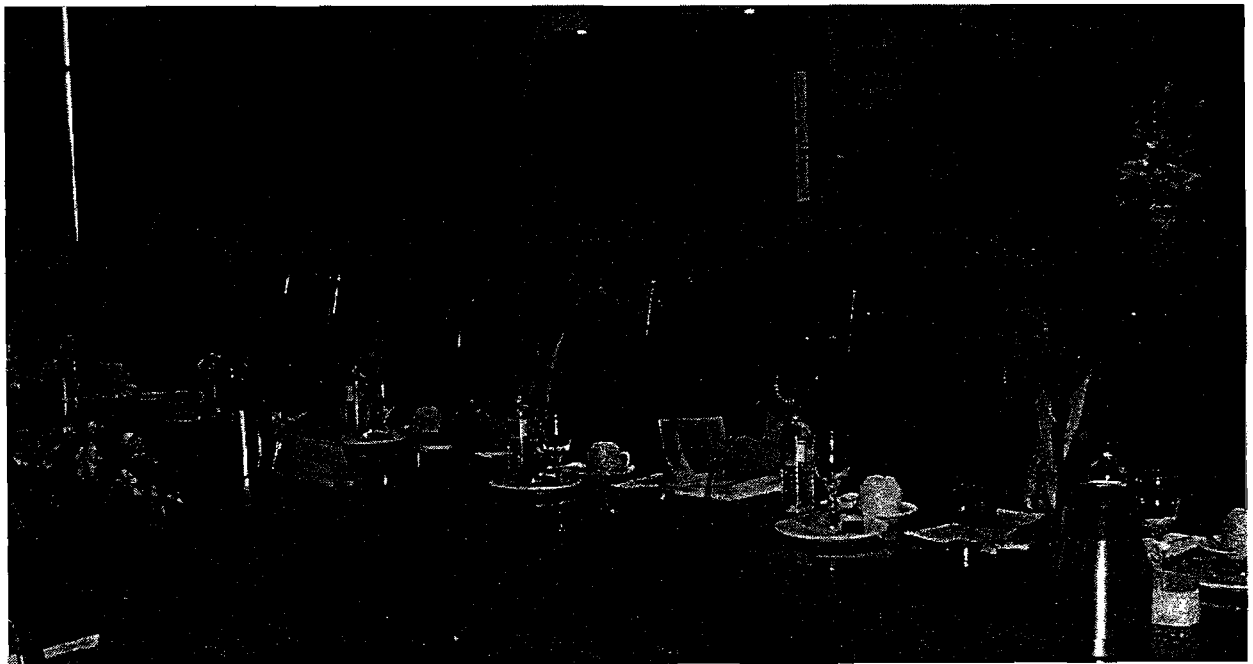
MMU มีความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีชั้นนำของโลก อาทิ NOKIA, IBM, NTT, AVAGO, KOMAG, SIEMENS, FINISAR, ALCATEL และ PANASONIC เป็นต้น

นอกจากนั้น MMU ยังมีความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศไทย ประเทศมอโกเลีย และประเทศญี่ปุ่น เพื่อแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่และนักศึกษา โดยนักศึกษาสามารถเรียนในสาขาที่เกี่ยวข้องและมีที่พักโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใน ๑ ปีแรก ซึ่งในส่วนของประเทศไทยนั้น มีมหาวิทยาลัยที่เข้าโครงการความร่วมมือดังกล่าวกับ MMU ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากนั้นคณบดีหรือผู้แทนของคณะวิชาต่าง ๆ ได้มาบรรยายให้แก่คณะกรรมการรับฟัง ซึ่งคณะที่โดดเด่นได้แก่ คณะสร้างสรรค์สื่อมัลติมีเดีย (Creative Multimedia) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการสร้างผู้นำที่เป็น Knowledge Workers ที่มีความคิดสร้างสรรค์และผลิตผลงานออกสู่ตลาด โดยได้แสดงผลงานต่าง ๆ ของนักศึกษา และมีหลายผลงานที่ได้รับรางวัล

จากนั้น เวลา ๑๕.๓๐-๑๗.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทางฯ เข้าศึกษาดูงาน ณ Multimedia Development Coperation

หัวข้อการบรรยายประกอบด้วย ๖ หัวข้อ ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับ MSC Malaysia
๒. วิธีการดึงเงินลงทุนจากต่างประเทศมาสู่มาเลเซีย
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรม
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจสังคม
๕. การนำมาเลเซียไปสู่ตลาดโลก
๖. บทสรุป

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับ MSC Malaysia

MSC Malaysia เกิดขึ้นโดยอดีตนายกรัฐมนตรี Tun Dr Mahathir Mohamed โดยมองว่า Knowledge Economy เป็นเรื่องสำคัญ ถือเป็นขุมพลังทางเศรษฐกิจที่จะขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปข้างหน้า ดังนั้นมาเลเซียจึงตั้งวิสัยทัศน์ให้ประเทศเป็นผู้ส่งออกเทคโนโลยีของโลกในอนาคต ซึ่งเมื่อย้อนไปปี ๑๙๖๐ มาเลเซียมีรูปแบบอุตสาหกรรมแบบใช้แรงงานเป็นหลัก Labor Driven ต่อมาปี ๑๙๗๐-๑๙๘๐ เริ่มมีโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ มากขึ้น และมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จากแรงผลักดันของภาคแรงงาน ได้นำไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขนาดกลาง และขยายตัวไปสู่ภาคบริการ เมื่อเข้าสู่ปี ๑๙๙๒ มาเลเซียเริ่มเข้าสู่อุตสาหกรรมไฮเทคมากขึ้น จากเดิมที่เน้นการลงทุนเป็นหลักได้เริ่มเน้นที่ประสิทธิภาพเป็นหลัก คือทำให้เงินลงทุนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และตั้งแต่ปี ๑๙๙๖ เป็นต้นไป มาเลเซียเปลี่ยนไปสู่อุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ดังนั้นมาเลเซียจึงตั้ง MSC หรือ Malaysia Super Corridor ขึ้นมาครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคมปี ๑๙๙๖ โดยหวังจะเปลี่ยนมาเลเซียจากที่เคยใช้แรงงานเงินลงทุน มาเป็นความรู้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยหวังว่ามาเลเซียจะเป็นผู้ส่งออกเทคโนโลยีชั้นนำของโลก

ภายหลังมาเลเซียได้ประกาศตัวเองเมื่อปี ๑๙๙๖ แล้ว จะพบว่ามูลค่าเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้ นั้น (Knowledge Economy) ได้เติบโตขึ้นตามลำดับ โดยมีมูลค่าจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวช่วยในการส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งผลจากการดำเนินการในครั้งนั้น ทำให้ GDP ของมาเลเซียเพิ่มขึ้น และมีเป้าหมายว่ามาเลเซียต้องเข้าสู่ knowledge Driven ๑๐๐% ในปี ๒๐๒๐

MSC ประกอบด้วยผู้บริหารจาก ๓ หน่วยงาน ได้แก่ International Advisory Panel, MSC Malaysia Implementation Council (ICM) และ Steering Committee

มีข้อบัญญัติให้ MDeC ส่งเสริม สนับสนุนอุตสาหกรรม ICT และบริการบางชนิดให้กับ MSC และประเทศมาเลเซีย

มีภารกิจในการทำให้มาเลเซียเป็นศูนย์กลาง และทำให้มาเลเซียเป็นสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการต้องการเข้ามาอยู่ โดยมีแผนการดำเนินงาน ๓ ระยะ ได้แก่

ระยะที่ ๑ (ปี ๑๙๙๖-๒๐๐๓) : สร้างโครงการ MSC สร้างเมืองไฮเบอร์ ๕ แห่ง ได้แก่ TPM, Cyberjaya, KL Tower, UPM-MTDC และ KLCC

ระยะที่ ๒ (ปี ๒๐๐๔-๒๐๑๐) : พัฒนาโครงการให้เติบโต โดยมี ๕ เมืองไฮเบอร์ เป็นแกนหลักในการร่วมประสานและก่อตั้งสำนักงานสาขาอีก ๒๐ แห่ง

ระยะที่ ๓ (ปี ๒๐๑๑-๒๐๒๐) : เปลี่ยนผ่านประเทศมาเลเซียให้เป็นสังคมแห่งความรู้ (Knowledge Society)

MDeC มีรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด แต่มีการบริหารจัดการแบบบริษัทจำกัด และในฐานะเป็นหน่วยงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ICT ของประเทศ MDec ได้บริหารงานผ่าน ๒ กลไก ๖ เครื่องมือ ได้แก่

๑. กลไกการสนับสนุนอุตสาหกรรม ซึ่งกลไกนี้มีเครื่องมือ ได้แก่

๑.๑ การอำนวยความสะดวก (Facilitation) เพื่อดึงดูดการลงทุนของต่างชาติ อาทิ มีการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ให้สิทธิพิเศษแก่ชาวต่างชาติบางอย่าง เป็นต้น

๑.๒ การเข้าถึงตลาดและพัฒนาธุรกิจ (Market Access & Biz Dev.) โดยอาศัยความร่วมมือของสำนักงานการค้าระหว่างประเทศ การจับคู่ธุรกิจ การจับคู่อุปสงค์-อุปทาน เป็นต้น

๒. กลไกการพัฒนา ซึ่งมีเครื่องมือ ดังนี้

๒.๑ ความช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งมาเลเซียมีกองทุนที่ให้การสนับสนุนมากมาย

๒.๒ ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค

๒.๓ การปรับปรุงศักยภาพ มี ระบบ PMP, CMMI, Test labs ซึ่งเป็นระบบมาตรฐานของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เพื่อยกระดับบริษัทให้มีมาตรฐานโลก

๒.๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ผลจากการขับเคลื่อนดังกล่าว จากการสำรวจเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๐๐๙ มีบริษัทที่ได้รับ MSC Status ทั้งสิ้น ๒,๔๓๖ บริษัท เป็นบริษัทสัญชาติมาเลเซีย ๑,๙๒๓ บริษัท และเป็นบริษัทต่างชาติ ๓๖๗ บริษัท ซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงานทั้งสิ้น ๙๙,๕๙๐ ตำแหน่ง เป็นการจ้างแรงงานในประเทศ ๙๑,๘๘๘ ตำแหน่ง และเป็นแรงงานต่างประเทศ ๗,๗๐๓ ตำแหน่ง โดยมีอัตราเงินเดือนเฉลี่ยอยู่ที่ ๒,๘๐๐ ริงกิตต่อเดือน

๒. วิธีการดึงเงินลงทุนจากต่างประเทศมาสู่มาเลเซีย

MSC ได้สร้างหนังสือรับรอง (Bill of Guarantees) ไว้ดังนี้

๑. MDeC เป็น one-stop shop

๒. มี Infrastructure โยงใยเป็นใยแมงมุมทั่วไป

๓. ผู้ประกอบการในไซเบอร์จายาจะมีค่าใช้จ่ายบริการโทรคมนาคมในอัตราที่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้รับ

๔. ไม่เซ็นเซอร์อินเทอร์เน็ต

๕. มีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และมีกฎหมายเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

๖. มีแรงจูงใจทางด้านการเงิน โดยยกเว้นภาษีให้กับผู้ลงทุน สำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคล ยกเว้นสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ปี ส่วนภาษีลงทุนยกเว้นภาษีไม่เกิน ๕ ปี

๗. ให้สิทธิเสรีภาพในการกักเงิน

๘. ให้สิทธิในการถือหุ้น ไม่จำกัดสัญชาติ

PIKOM เป็นสมาคมอุตสาหกรรม ICT ที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย ก่อตั้งเมื่อปี ๑๙๘๖ ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น ๑,๓๐๐ บริษัท ซึ่งคิดเป็น ๘๐% ของธุรกิจ ICT ของมาเลเซีย เป็นสมาคมที่อยู่ในกลุ่มเครือข่ายเอเชียโอเซเนีย (ASOCIO), Asia and Pacific Internet Association (APIA) และ World Information Technology and Services Alliance (WITSA) โดยสมาชิกหลักของ PIKOM ประกอบด้วย ผู้ผลิตอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ด้านสื่อสาร, ผู้ผลิตและนักพัฒนาซอฟต์แวร์, นายทุนสำหรับการสร้างมืออาชีพและการให้บริการทางการศึกษาด้าน ICT, ผู้ประสานงานระบบเครือข่าย และผู้ผลิตเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการด้าน ICT เป็นต้น

หน้าที่หลักของ PIKOM มี ๓ ประการ ได้แก่

๑. การส่งเสริมอุตสาหกรรม เช่น การจัดงานแสดงสินค้า สัมมนา พบปะธุรกิจ ตลอดจนมอบรางวัลให้แก่ผู้สมควรได้รับ
๒. รวบรวมข้อมูล เช่น สถิติต่าง ๆ กฎระเบียบภาครัฐ ข่าวสารในอุตสาหกรรม
๓. เป็นตัวแทนในการมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการกำหนดนโยบาย ตลอดจนมีส่วนร่วมในองค์กรระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค

พันธกิจของ PIKOM คือการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรม ICT ให้กับสังคม โดยมีแผน ๕ ปี (๒๐๐๘-๒๐๑๒) โดยการสร้างมูลค่าของอุตสาหกรรม ICT จาก ๑๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ๒๐๐๗ไปเป็น ๒๔,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ๒๐๑๕ และอุตสาหกรรม ICT ต้องมีมูลค่า ๑๐% ของ GDP จากเดิม ๗% เรียกว่าแผน ๕x๕

PIKOM ได้ใช้ ๕ แรงผลักดันในการส่งเสริมอุตสาหกรรม ICT ได้แก่

๑. ทำให้สามารถทำงานได้ (Enable)
๒. เป็นหนึ่งเดียวทั่วโลก (Globalize)
๓. ขยายความสามารถ (Enhance)
๔. เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน(Increase)
๕. ทำให้มีความเข้มแข็งขึ้น (Strengten)

แรงขับเคลื่อนการเติบโตของอุตสาหกรรม ICT ได้แก่

๑. การเติบโตในภาคแอปพลิเคชันออนไลน์
๒. การใช้จ่ายภาครัฐ
๓. การให้บริการ broadband มากขึ้น
๔. รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ข้าราชการผู้ไปซื้อคอมพิวเตอร์
๕. มีการสร้างอุปสงค์ของอุตสาหกรรม ICT
๖. มีการใช้ Netbook เพิ่มขึ้นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
๗. มีการใช้ซอฟต์แวร์ใหม่
๘. มีการลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
๙. มีการเติบโตของภาคการเงินการธนาคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารอิสลาม

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของ PIKOM ในปี ๒๐๑๐ มี ๓ ประการ ได้แก่

๑. แผนดังแรง (Big Bang)
 - การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
 - ประชาสัมพันธ์ธุรกิจ SME ที่ประสบความสำเร็จ
๒. แผนดังเร็ว (Quick Bang)
 - การจัดงาน Consumer Electronics Fair (CEFair)
 - จัดอบรมประกาศนียบัตรด้านวิชาชีพ ICT
 - การจัดการขายคอมพิวเตอร์ (PC Mall)
๓. แผนกิจกรรมอื่น ๆ ประจำปี
 - PCFair
 - การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นำด้าน ICT
 - การทบทวนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ในปีถัดไป

นอกจากนี้ PIKOM ยังมีการจัดงานเดือน ICT แห่งชาติ (National ICT Month (NTM) ๒๐๑๐) ซึ่งเน้นเรื่องการค้าถึงตลาดโลกโดยใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce For Global Reach) ให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทุกชนิด

เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา คณะเดินทางฯ ออกเดินทางกลับอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ประเทศไทย โดยเดินทางเข้าที่พัก ณ โรงแรมโนโวเทล เซ็นทารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาดูงาน ณ ประเทศมาเลเซีย

๑. เศรษฐกิจในอนาคตจะเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Economy) เป็นการแข่งขันกันด้วยองค์ความรู้ โดยจะเห็นได้จากประเทศมาเลเซียที่ให้การสนับสนุนในด้านองค์ความรู้ จนทำให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประชากรและประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้น

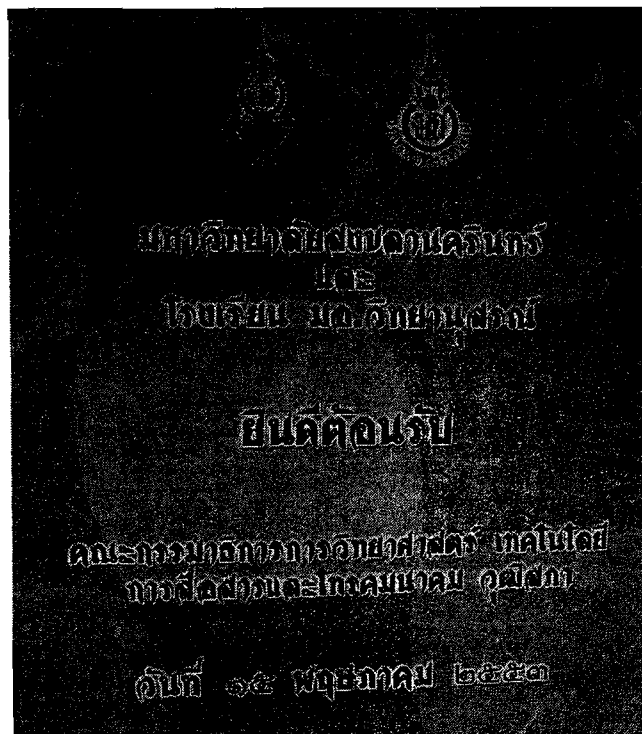
๒. เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจหรือสังคม ซึ่งการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐย่อมมีความจำเป็น

๓. การวิจัยและพัฒนาที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษา ซึ่งส่งผลให้นักศึกษามี ความรู้ที่เข้มแข็งเมื่อเข้าสู่ภาคธุรกิจ ซึ่งย่อมเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศด้วย

๔. ถ้าผู้นำประเทศมีการรับฟังที่ดีจากทุกภาคส่วน และนำสิ่งที่ได้รับฟังนั้นมาดำเนินการ ย่อมทำให้การพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

วันเสาร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการการศึกษาดูงานด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการศึกษา ณ ห้อง ๑๐๒ ศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. ธวัช ชิตตระการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้การต้อนรับ สรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ดินแดนภาคใต้ เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่น และเพื่อการสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนาแต่เริ่มก่อตั้ง ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต โดยมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูงเพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคใต้ และเป็นสถาบันที่รับใช้ชุมชนได้อย่างแท้จริง

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้น้อมนำพระราโชวาทของเจ้าฟ้ามหิดลอุดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ มาเป็นศูนย์รวมจารีตที่พึงยึดมั่น ที่ฝังลึกในสำนึกของจิต และความนึกคิดของบุคลากรและนักศึกษา ทุก ๆ คน ที่ดำเนินรอยตามที่ว่า “ขอให้ถือผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาก ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์ ” ทั้งคุณค่าเจตคติและปณิธานนี้ ได้น้อมนำและขยายผลสู่การทำกิจกรรม การทำคุณประโยชน์ต่อสังคม และปฏิบัติพันธกิจด้วยความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้จัดตั้งหน่วยงานที่ช่วยสนับสนุนบทบาทของมหาวิทยาลัยให้มีขีดความสามารถในการมีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น และประเทศชาติได้กว้างขวางขึ้น

โดยปัจจุบันได้กำหนดพันธกิจให้มหาวิทยาลัยเป็นชุมชนทางวิชาการ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ไปจนถึงนานาชาติ โดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลายรูปแบบ สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล และประยุกต์ความรู้ ประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอน การบริการการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดำเนินการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้วย IT ด้วยงบประมาณเกือบ ๒๐๐ ล้านบาท เพื่อสร้างปัญญา สมรรถนะ และโลกทัศน์ให้แก่บัณฑิต

“มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ การบ่มเพาะคนดี ชี้นำสังคม สัมผัสปัญญา พัฒนางานวิจัย”

สรุปการดำเนินงาน “โครงการ e-Learning พื้นที่เสี่ยงภาคใต้ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

โดย ดร.จรรุวรรณ กฤตย์ประชา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรการเรียนรู้

โครงการต้นแบบศูนย์ทางไกลเพื่อการศึกษาและพัฒนาในพื้นที่เสี่ยงภัยจังหวัดชายแดนภาคใต้ (“โครงการ e-Learning พื้นที่เสี่ยงภาคใต้”) โดยเป็นความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยใช้ระยะเวลา ๒ ปี และภายในระยะเวลา ๓ ปี นับจากปัจจุบัน จะเป็นความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแห่งชาติ (กทช.)

หลักการ

๑. สำนึกความรับผิดชอบด้านการศึกษานักเรียนจุดเสี่ยงภาคใต้
๒. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ICT) มาสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนการสอนในจุดเสี่ยงภาคใต้
๓. นักเรียนสามารถเข้าสู่บทเรียนโดยไม่มีขีดจำกัดด้านสถานที่ และเวลา
๔. ขยายโอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงความรู้ที่มีคุณภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การบริการเป็นแบบ e-learning แก่สถาบันการศึกษา ๕ จังหวัดภาคใต้ คือ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลา
๒. เพื่อจัดทำสื่อเนื้อหาวิชาพื้นฐาน ๖ วิชา คือ ภาษาไทย อังกฤษ คณิตศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ และเคมี

การดำเนินการ

แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ การสอนทางไกลแบบเวลาจริง และการจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การสอนทางไกลแบบเวลาจริง

ดำเนินการสอนโดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และอาจารย์โรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ โดยเป็นการสอนใน ๖ สาระวิชา คือ ภาษาไทย อังกฤษ คณิตศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ และเคมี โดยใน ๒ ปีแรกที่ทำร่วมกับ มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย โดยปีแรกเป็นการสอนในลักษณะของเนื้อหาเป็นการปูเนื้อหาที่ครอบคลุมโมดูลหลัก สาระสำคัญของทั้งสามชั้นปี (มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖) ส่วนปีที่สองจะเป็นการพัฒนาขึ้นในส่วนรูปแบบทดสอบ

ห้องเรียนต้นทาง ห้องเรียนต้นทางภายหลังการพัฒนา เกิดขึ้นใน ๕ วิทยาเขตของ มหาวิทยาลัย คือ หาดใหญ่ ปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง โดยมีหน่วยประสานงานของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์

ห้องเรียนปลายทาง ห้องเรียนปลายทางแต่ละแห่ง สามารถรองรับนักเรียนได้ประมาณ ๘๐-๒๐๐ คน ทั้งนี้ ห้องเรียนปลายทางในปัจจุบันมี ๙ แห่ง คือ

๑. วิทยาลัยชุมชนปัตตานี
๒. วิทยาลัยชุมชนยะลา
๓. วิทยาลัยชุมชนราธิวาส
๔. วิทยาลัยชุมชนสตูล
๕. วิทยาลัยชุมชนสงขลา
๖. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
๘. โรงเรียนเบตงวีระราษฎร์ประสาน จังหวัดยะลา
๙. โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี จังหวัดปัตตานี

ทั้งนี้ จำนวนห้องเรียนปลายทางในปี ๒๕๕๔ จะเพิ่มอีก ๕ ห้อง และปี ๒๕๕๕ เพิ่มอีก ๕ ห้อง นอกจากนี้ บริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)(CAT) ให้การสนับสนุนห้องเรียนปลายทางอีก ๓ ห้อง รวมจำนวนห้องเรียนปลายทาง ๒๒ ห้อง (ห้องเรียน ๒ ทาง) ซึ่งการดำเนินการจัดหาห้องเรียนปลายทางจะเน้นการกระจายให้ครอบคลุมในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ ยังมีห้องเรียนปลายทางอีกจำนวน ๓๒ ห้อง (ห้องเรียนทางเดียว) ที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการด้วย

อนึ่ง การเรียนการสอนทางไกลแบบเวลาจริงจะเน้นให้เสมือนหนึ่งนักเรียนกับครูผู้สอนอยู่ในห้องเดียวกัน สามารถมีปฏิสัมพันธ์ซักถามกันได้ตลอดเวลาที่มีการเรียนการสอน เพราะฉะนั้น ในส่วนของห้องเรียนต้นทางที่มีอาจารย์ผู้สอน ซึ่งสิ่งที่จะช่วยเสริมเพื่อเอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นก็คือ ห้องเรียนปลายทางจะมีบุคลากรผู้ช่วย ๒ ท่าน ประกอบด้วย ครูพี่เลี้ยง ๑ คน (โรงเรียนปลายทางเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก) เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ ๑ คน เพื่อทำหน้าที่ดูแลระบบและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะดำเนินการจัดทำขึ้นตามโครงการ

การกำหนดตารางการเรียนการสอน การดำเนินการสอนจะกำหนดไว้ในวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะเป็นวันเสาร์ เนื่องจากวันอาทิตย์นักเรียนส่วนใหญ่ต้องไปเรียนศาสนา

ในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะมีการ Up Load เอกสารการสอนหนึ่งสัปดาห์ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง และมีการบันทึกการสอนสดทุกครั้ง โดยการติดตั้งบนระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์

๑. การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะดำเนินการจัดทำเนื้อหาใน ๖ รายวิชาพื้นฐาน ซึ่งจะเน้นเรื่องการทำแบบทดสอบและเฉลย

๒. ลักษณะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะมีภาพเคลื่อนไหว กราฟิกประกอบเสียงบรรยายของอาจารย์ เพื่อให้น่าสนใจ และง่ายต่อการเข้าใจของนักเรียน

๓. การผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้คำนึงถึงวิธีการออกแบบสื่อที่เหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและเป็นไปตามมาตรฐานสากล

๔. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้จัดทำ website สำหรับโครงการนี้ โดยสามารถเข้าไปดูได้ที่ www.psu.ac.th คลิกที่ link เรียนวิชาพื้นฐานนักเรียนจุดเสี่ยงภาคใต้

๕. ติดตั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์บนระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๖. นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลา

๗. อาจารย์ นักเรียน ผู้สนใจ สามารถใช้ประโยชน์จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การบริหารจัดการโครงการฯ

สื่อเพื่อการเรียนรู้

๑. การใช้ประโยชน์จากสื่อที่เป็นเนื้อหาที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๒. โจทย์คำถาม ข้อสอบ เป็น Interactive ซึ่งนักเรียนสามารถทดสอบตนเอง มีเฉลยเสริมความเข้าใจ และต่อยอดความรู้

การดำเนินการ

๑. จัดอบรมอาจารย์ผู้สอน : การเรียนการสอนทางไกลที่มีประสิทธิภาพ
: สื่อเพื่อการเรียนรู้

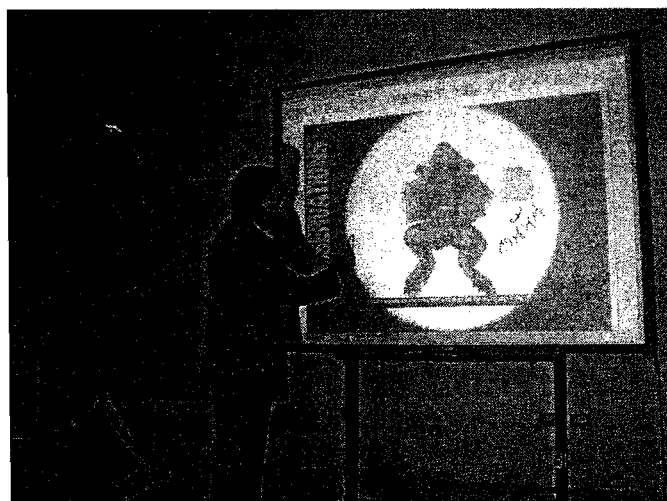
๒. จัดอบรมครูพี่เลี้ยง เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

๓. จัดอบรมเจ้าหน้าที่เทคนิค

๔. จัดอบรมครู อาจารย์ บุคลากร

๕. ประชาสัมพันธ์เพื่อการใช้ประโยชน์

๖. ศึกษาวิจัยโครงการเพื่อจะสามารถขยายผลเป็นต้นแบบให้กับการเป็นต้นทางให้กับห้องเรียนปลายทาง ไม่เพียงแต่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ยังสามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นจะต้องใช้การเรียนการสอนทางไกลได้ด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. ในอนาคตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรมีแนวทางดำเนินงานร่วมกับสถาบันการศึกษาทั่วประเทศในการดำเนินโครงการฯ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ทั้งนี้ คณะกรรมการมีแนวคิดที่สนับสนุนให้เกิดคลังความรู้ของประเทศไทยขึ้น โดยสามารถเชื่อมโยงผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมให้การขยายโอกาสทางการเรียนการสอนเป็นไปอย่างกว้างขวางขึ้น
๒. ควรเพิ่มห้องเรียนปลายทางให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำโครงการดังกล่าวเข้าสู่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาและเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้แก่เยาวชนในพื้นที่

เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๑.๒๐ นาฬิกา คณะกรรมการ เดินทางเยี่ยมชมการสาธิตการเรียนการสอนทางไกล ณ โรงเรียน มอ. วิทยานุสรณ์ ถนนปทุมณกัณฑ์ ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยเป็นการสาธิตการถ่ายทอดสดจากห้องประชุมราชพฤกษ์ ไปยังห้องประชุมชัยพฤกษ์

เวลา ๑๑.๒๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา รับฟังบรรยายสรุป “วิสัยทัศน์ พันธกิจ และการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์” โดย รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรวิทย์ ตันชัยสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

โรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ จะหล่อหลอมเยาวชนให้มีความคิดแบบวิทยาศาสตร์ ถึงพร้อมด้วยสุนทรียภาพแห่งชีวิต มุ่งสู่ความเป็นสากล

พันธกิจ

๑. ผลิตนักเรียนที่มีความคิดแบบวิทยาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะชีวิตและสังคม ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
๒. เป็นแหล่งวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการแสวงหาความรู้ โดยกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน ชุมชน และเชื่อมโยงกับการศึกษาระดับนานาชาติ

โรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ที่มีสถานภาพเป็นโรงเรียนเอกชน ภายใต้การกำกับดูแล ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยโรงเรียนได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ในภูมิภาคให้เข้าร่วมในโครงการของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ “โครงการสนับสนุนการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยการกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”

การจัดหลักสูตรของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ ยึดหลักความสอดคล้องและตอบสนองกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนทั้งด้านพุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา จัด วิชาเรียนครบถ้วนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ

การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ นักเรียนต้องได้เรียนรู้-ครูต้องได้รับการพัฒนา ด้วยระบบ สารสนเทศ ให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการบริหารได้รับอานิสงค์จากการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยยึดหลัก ครอบคลุม ควบคุม แต่ไม่คุกคาม คือ “ครอบคลุม ทุกภารกิจ ทุกกลุ่มผู้ใช้งาน และทุกพื้นที่ ภายในโรงเรียน โดยนักเรียนจะต้องรู้รอบ รู้ลึก รู้เร็ว และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการควบคุมการเข้าสู่ network/เว็บไซต์ ที่ ไม่เหมาะสมของนักเรียน แต่ไม่คุกคามสิทธิเสรีภาพของนักเรียนในการที่จะแสวงหาความรู้”

ทั้งนี้ โรงเรียนมีนโยบายว่าการใช้ License Commercial Software ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ภายใน โรงเรียนจะต้องเป็นซอฟต์แวร์ที่มีลิขสิทธิ์และสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นักเรียนจะต้องรู้จัก คุณค่าแห่งทรัพย์สินทางปัญญา โรงเรียนมุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้และสามารถพัฒนาเว็บไซต์ และพัฒนา โปรแกรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน ประกอบด้วย

- ระบบเครือข่าย IPv๖ Internet Protocol
- มีการใช้ระบบ Internet ในโรงอาหาร โดยการเติมเงินผ่านบัตรประจำตัวนักเรียน ผู้ปกครองสามารถตรวจสอบได้ว่าบุตรหลานของตนเลือกซื้ออาหารประเภทใดบ้างรับประทาน
- มีระบบรักษาความปลอดภัยผ่าน IT Camera
- มีระบบลงเวลาเรียน ซึ่งจะเริ่มใช้ในภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา ๒๕๕๓ พร้อมระบบ สแกนลายนิ้วมือ หากนักเรียนคนใดมาสายเกิน ๕ ครั้ง ทางโรงเรียนจะส่ง SMS แจ้งไปยังผู้ปกครอง หรือ หากนักเรียนคนใดไม่มาโรงเรียนผู้ปกครองจะต้องทราบ

ทั้งนี้ เป้าหมายสำคัญของโรงเรียน คือ นักเรียนเป็นคนดีตามที่สังคมปรารถนา

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

ในการใช้สื่อการเรียนการสอนทางไกลควรปรับปรุงการวางตำแหน่งอุปกรณ์ให้มีความ สอดคล้องกัน (กล้องและจอภาพรับสัญญาณ) นอกจากนี้ ในการสอนสดผ่านระบบการเรียนการสอน ทางไกลนั้น กล้องที่ใช้ส่งสัญญาณไปยังจอภาพจะเกิดการ Contrast ควรเลือกใช้จอภาพแบบ Smart Board จะเหมาะสมกว่า

ในการนี้ เมื่อได้เวลาอันสมควร นายอนันต์ วรดิพิงศ์ รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สาม ได้เป็นตัวแทนคณะกรรมการกล่าวขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ธวัช ชิตตระการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และรองศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรรณ ตันชัยสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่สละเวลาและให้เกียรติในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจะได้นำข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้รับทราบเสนอเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวมต่อไป

จากนั้น เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ให้เกียรติเป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองอาหารกลางวันแก่คณะกรรมการ

เวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา คณะกรรมการได้เดินทางกลับเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยสายการบินไทย เที่ยวบิน TG ๒๓๖ และเดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ จังหวัดสมุทรปราการ ในเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา
